

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.III.45/2024/19. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi augusztus hó 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az emberölés bűntettének kísérlete miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 28.B.404/2023/35. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a Kaposvári Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I.212/2023. szám alatt bevételezett pillangókés lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2024. évi május hó 16. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi a vádlottat 28.000 (huszonnyolcezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Kaposvári Törvényszék a 2024. évi május hó 16. napján kelt 28.B.404/2023/35. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésében meghatározott és aszerint minősülő emberölés bűntettének kísérlete miatt 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A

szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy abból a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A kiszabott szabadságvesztés tartamába a 2023. évi április hó 7. napjától a 2024. évi május hó 16. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség megfizetéséről is.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség súlyosbításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében, a vádlott enyhítés, védője elsődlegesen a tényállás megváltoztatása, másodlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.
- [3] A védő fellebbezésének írásbeli indokolásában jogorvoslati kérelmének tartalmát módosította és a tényállás megváltoztatása helyett azt – a kiszabott büntetés enyhítése mellett – eltérő minősítés, a cselekmény – a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (9) bekezdés c) pontja szerinti – (életveszélyt okozó) testi sértés vétségeként történő értékelése érdekében tartotta fenn.
- [4] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján az ügyészség fellebbezését azzal tartotta fenn, hogy a bűnjeleket érintő rendelkezések körében az elkövetés eszközének a lefoglalása megszüntetésének mellőzésére is tett indítványt. Perbeszédében a védő az írásban módosított jogorvoslati nyilatkozatával egyezően szólalt fel.
- [5] A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, oly módon, hogy vizsgálta a tényállás megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. Ezen túlmenően – a Be. 590. § (7) bekezdése értelmében – hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.
- [6] Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, miután az hiánytalan és kellően felderített, de nem tartalmaz a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával ellentétes ténymegállapítást vagy helytelen ténybeli következtetést sem.
- [7] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi előírások megtartásával folytatta le, oly módon, hogy hatályon kívül helyezéshez vezető, az érdemi felülbírálatot akadályozó eljárási szabálysértést nem vétett. Kiemelt figyelmet fordított az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges adatok összegyűjtésére és feltárására, melyek értékeléséről, az egyes bizonyítékok tartalmi hitelességéről meggyőző érveléssel adott számot.
- [8] A vádlott a cselekmény elkövetését részben elismerte, ugyanakkor az eljárás során vallomását több alkalommal módosította. Összefüggő, minden részletre kiterjedő vallomást nem tett. sértett1 sértett – emlékezetkiesésre hivatkozva – a vele történetekről érdemben nem tudott nyilatkozni. Ilyen körülmények között a múltbeli történések felderítésekor tanú3 tanú vallomására, a kamerafelvételre, valamint az orvosszakértői vélemény ténymegállapításaira lehetett támaszkodni. Mindezek együttes elemzése alapján fel sem merülhetett az, hogy a tettelegességhez vezető szóváltást a sértett kezdeményezte volna, abban a leittasodott vádlott kötözködő magatartása játszott meghatározó szerepet.
- [9] Az orvosszakértői vélemény alapján vált ismertté, hogy a sértettet ért a jobb oldali elülső mellkasfalon az emlőbimbó vonalában, a jobb oldali bordaközben vízszintesen behatoló szűrő mozdulat behatolt a mellüregbe és a jobb oldali tüdőcsúcs állományában nyerte el a véghelyzetét.
- [10] A bizonyítékok egyenként és összességében történő elemzését az elsőfokú bíróság mélyreható alaposággal elvégezte, az ügy elbírálása szempontjából lényeges tényeket gondosan

rekonstruálta. Ténymegállapításai a bizonyítékok okszerű és logikus mérlegelésén alapulnak, így azok a fellebbezési eljárásban a Be. 591. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel irányadóak voltak a másodfokú eljárásban is.

[11]

II.

[12] E tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

[13] A cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

[14] Az ítélezési gyakorlat több évtizede következetes abban, hogy az önhibából eredően ittas állapotba kerülő elkövető – törvényi tényállást megvalósító – cselekményét a tárgyi oldal beható vizsgálata alapján lehet elbírálni. A jelen ügyben annak előtérbe helyezésével, hogy a vádlott kitartó szándékkal intézett támadást a sértett ellen, melynek során őt egy alkalommal, legalább közepes erővel a jobb oldali elülső mellkasfalán megszúrta.

[15] A vádlott ittas állapotával hozta létre azt a feszültséget, mely előbb szóváltáshoz, majd végül a részéről erőszakos magatartáshoz vezetett. Ebben a folyamatban a sértett mindvégig távolságtartóan viselkedett, olyannyira, hogy a veszekedést a leittasodott vádlott állandóan visszatérő szófordulatai, köztözködései tartották fenn.

[16] A szúrás következtében a sértett közvetlen életveszélyes állapotba került, a halála kizárólag a vádlott magatartásán kívülálló okra visszavezethetően, az idejében végzett adekvát orvosi ellátás miatt nem következett be. E szempontok jelentőségét az elsőfokú bíróság is felismerte, azokat az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. Büntető jogegységi határozatban közzétett elvek figyelembevételével értékelte.

[17] Ilyen körülmények között helytálló a vádlott ölési szándékára vont következtetés. Jogi indokolását annyiban azonban ki kellett egészíteni, hogy az elkövetés körülményei, annak eszköze, a célba vett testrészek és testtájékok, az erőbehatás nagysága, illetve a sérülés súlyossága együttesen csak azt a következtetést tették lehetővé, hogy a halálos eredmény bekövetkezésének lehetőségét a vádlottnak fel kellett ismernie, ez iránt azonban közömbösséget mutatott, ebbe belenyugodva cselekedett (*Btk. 7. § II. fordulat*). Ezen védő által indítványozott gondatlanságból történő elkövetésről szó sem lehetett.

[18] Törvényes tehát a cselekményének a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott emberölés büntette – Btk. 10. § (1) bekezdése szerinti – kísérleteként történő értékelése.

[19] Következésképpen az eltérő minősítést célzó jogorvoslati kérelem nem volt megalapozott.

[20]

III.

[21] Az elsőfokú bíróság az alkalmazható büntetési tételkeretet, illetve annak középértékét helytállóan határozta meg. Számottevő részében helyesen történt meg a büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezők feltárása, számbavétele és azok nyomatékának értékelése is.

[22] Az enyhítő körülmények köréből mellőzni kellett annak tényét, hogy a vádlott személyiségzavarban szenved, mert az a beszámítási képességét nem érintette. Ugyanakkor a

másodfokú bíróság a javára értékelte a szándék eshetőleges voltát. A terhére pedig helyesen azt kellett értékelni, hogy visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő.

- [23] Mindezek alapján helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a szabadságvesztés tartamát a büntetési tétel középértékénél rövidebb tartamban határozta meg. A középértéknél rövidebb tartamú szabadságvesztés kellően kifejezésre juttatja a súlyosító és enyhítő körülmények súlyát és nyomatékát, alkalmas a Btk. 79. §-ában meghatározott célok elérésére.
- [24] Következésképpen annak lényeges súlyosbítására a másodfokú bíróság nem látott törvényes indokot és lehetőséget, további mérséklése pedig szóba sem kerülhetett.
- [25] Ezért a büntetőjogi jogkövetkezményeket kifogásoló fellebbezések sem vezettek eredményre.
- [26] A bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használt – a Kaposvári Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I.212/2023. számon nyilvántartott – kést a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján el kell kobozni. Ezzel egyidejűleg indokolatlanná vált a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezés, ezért azt a másodfokú bíróság mellőzte.
- [27] A fentiekre figyelemmel a bűnjelekre vonatkozó részében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta.
- [28] Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be. 605. § (1) bekezdésében írtak szerint helybenhagyta.
- [29] A letartóztatásban töltött idő további beszámítása a Btk. 92. § (1) bekezdésén alapul.
- [30] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2024. augusztus 29.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Eördögh Dávid s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 28.B.404/2023/35. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.45/2024/19. számú határozata folytán – az abban írt változtatással – a 2024. évi augusztus hó 29. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke